

til sin Disposition, end man tidligere har havt. Han har vel gjort opmærksom paa, at vi skulle være betænkte paa at have de fornødne Midler til at dække Udgifterne, ved en saadan Rente-garantie som den, der er foreslaaet overtagen for Jernbaneanlægget til Korsør, men han oversaae, at Finanzministeren ved Forelæggelsen af dette Lovforslag har gjort opmærksom paa, at det kun er en Begyndelse til en heel Række Foretagender af lignende Art, som ville paa- dragé Staten bestandigt stigende Udgifter. Der er vel Udset til, at dette Foretagende vil for- rente sig; men derimod maa jeg gøre opmærk- som paa, at de Foretagender, der kunne anta- ges at blive en Fortsættelse deraf, ville blive udforte under saadanne Forhold, hvor der kun er en meget liden Udset til, at Fore- tagenderne selv skulde kunne forrente sig, og at det altsaa maa blive Statskassen, som maa komme til at give det fornødne Tilskud, for at bringe disse Foretagender tilkve.

Det, hvorved den ærede Rigsdagsmand imidlertid til Slutningen dvælede, og som han antydede som en Hovedudvei, nemlig, at man skulde tilveiebringe et Personal-Kataster eller et personelt Skatteregister ved Hjælp af Com- munerne, har den ærede Finanzminister til- deels allerede imødegaaet, men jeg maa dog tilføie, at dette Forslag fra den ærede Rigs- dagsmands Side forekommer mig noget mærke- ligt, naar jeg seer hen til den Maade, hvor- paa netop han, dersom jeg ikke mindes feil, udtalte sig om den samme Sag, da den var under Forhandling i den sidste Session. Det vil nemlig erindres, at det da forelagte Lov- udkast var bygget paa det System, at det skulde være Communalbestyrelserne, som skulde optage Skatteregisterne og danne Underskatte- commissiønerne, og at disse Underskattecommis- sioner egentlig kun skulde foretage en Revision af de Selvangivelser, som Bedkommende havde gjort, medens den endelige Ansættelse til Skat først skulde skee ved Overskattecommissiønerne, hos hvilken Regjeringens directe Medvirkning ved Sagen egentlig først skulde begynde. Mod dette Forslag indvendte den ærede Rigsdags- mand, at det var en væsentlig Feil, at Re- gjeringen ikke traadte til paa Sagens laveste Stadium, at den overlod til Communalbesty-

relserne at forfatte Skatteregisterne og mod- tage Selvangivelserne, samt først traadte til, naar Sagen kom paa det næste Stadium, nem- lig til Overskattecommissiønerne. Han troede, at det derved blev umuligt at faae fuldkom- men retfærdige og navnlig ligelige Ansættelser af de Skattepligtige paa de forskjellige Steder, og han fremhævede, at det til dette Diemed var nødvendigt at gjøre en saadan Forandring i Udkastet, at Regjeringen kom til at træde til allerede paa Sagens laveste Stadium, og han har været med at deeltage i det Forslag, der er fremkommet fra det Udvalg, som dengang var nedsat til Sagens Overveelse, hvis Be- tænkning fremhæver, at Communalbestyrelserne ikke ere velkaffede til at være Skattecommis- sioner, fordi de staae i et saadant særligt For- hold til Communens Beboere, som vilde forryk- kes, naar de skulde overtage den i og for sig, om jeg saa maa sige, hadefulde Function, som det er at være Skattecommisssair ved Indkomst- skattens Ansættelse, hvorfor det foreslaaes, at Skattecommissiønerne skulde sammensættes af andre Medlemmer end selve Communalbe- styrelserne. Uagtet denne Rigsdagsmand tid- ligere er kommen til disse Resultater, formener han nu, at man skulde faae fyldestgjørende Skatteregister ved Hjælp af selve Communal- bestyrelserne, og det er idetmindste mig aldeles ikke klart, hvorledes disse to Anstuelser kunne bringes i Harmonie med hinanden. Man kan jo ikke forudsætte, at Regjeringen skulde kunne træde til og indvirke paa Communerens Skatteansættelse, naar det kun gjælder om Skatteansættelser til communale Bidrag, paa samme Maade, som den vilde kunne gjøre det, naar det gjælder om Skatteansættelser til en Statskat. Det Høieste, Regjeringen og Lov- givningen kunde gjøre, vilde formeentlig være at fastsætte almindelige Regler, efter hvilke de enkelte Communer hver for sit Bedkommende skulde gaae frem, men man maatte ganske overlade til Communerne, hvorledes de da forøvrigt vilde benytte disse Regler; thi der kunde i saa Tilfælde formeentlig neppe være Tale om at tilforordne Communerne ved Skatteansættelserne nogen Regjeringscommis- sair til at paasee en ligelig og rigtig Behand- ling af Loven. Jeg troer, at et saadant